

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
Judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,
a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 septembrie 2017, în cauza penală privindu-i pe

Gargalîc Mihail Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r. Xxxxx, s. Xxxxx, str. Xxxxx;

Tumba Vladimir Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r. Xxxxx, s. Xxxxx, str. Xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 20.10.2016 - 25.11.2016 (prima instanță);
2. 15.12.2016 - 19.09.2017 (instanța de apel);
3. 28.11.2017 - 24.01.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 25 noiembrie 2016, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Gargalîc Mihail și Tumba Vladimir au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (5), lit. b), d) Cod penal, fiindu-le stabilită fiecăruia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea, stabilindu-le fiecăruia termen de probă de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Gargalîc Mihail și Tumba Vladimir la 07 iulie 2016, aproximativ la ora 16:30, împreună și prin înțelegere prealabilă, precum și cu alte persoane neidentificate la moment de către organul de urmărire penală, urmărind scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin contrabandă a mărfurilor în proporții deosebit de mari,

deplasându-se cu mijlocul de transport de model „Xxxxx”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, s-au prezentat în zona de control vamal a postului vamal Cahul PVFI (rutier), pe unde au încercat să treacă peste frontiera vamală fără a declara organului vamal produse medicamentoase și anume: testosterone P 100 mg/ml 1 ml - 609 cutii a câte 10 fiole; oxadrolon 10 mg - 95 cutii a câte 120 comprimate; strombafort 10 mg - 30 cutii a câte 120 comprimate; strombajet aqua 50 mg/ml 1 ml - 285 cutii a câte 5 fiole; sustamed 250 mg/ml 1 ml - 401 cutii a câte 10 fiole; turanabol 10 mg - 100 cutii a câte 120 comprimate. Conform răspunsului Departamentului de Aplicare a Legii a Serviciului Vamal de la 01.08.2016, valoarea totală în vamă a constituit suma de 462 865,84 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari, care erau camuflerate printre bagajele personale precum și în cutii de biscuiți, însă din motive independente de voința acestora nu și-au dus până la capăt intențiile lor criminale, din motivul că mărfurile menționate au fost depistate și ridicate de colaboratorii vamali.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale - Gropa Maxim, prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea sentinței contestate, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie recunoscuți culpabili de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 27, 248 alin. (5), lit. b), d) Cod penal și în baza acestui articol să fie stabilită fiecăruia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. De asemenea, să fie supuse confiscării speciale obiectele și mijloacele folosite la comiterea infracțiunii, și anume: lotul de produse farmaceutice în sumă de 462 865,84 lei și a automobilului de model „Xxxxx”, cu numărul de înmatriculare xxxxx.

În motivarea cererii de apel depuse apelantul a menționat faptul că în cadrul ședinței preliminare a fost admisă cererea inculpaților Gargalîc Mihail și Tumba Vladimir privind examinarea cauzei în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală. Sentința nominalizată, însă a contestat-o din cauza blândeței pedepsei și ilegalității sentinței așa cum, instanța de judecată aplicând prevederile art. 90 Cod penal nu a ținut cont de scopurile pedepsei penale și anume: de faptul că pedeapsa penală fiind aplicată contribuie la stabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Totodată, a menționat că instanța la adoptarea sentinței a ignorat prevederile art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, care prevede confiscarea specială a bunurilor utilizate la comiterea infracțiunii, refuzând în acest sens solicitarea de a confisca mijlocul de transport folosit de inculpați la transportarea lotului de produse farmaceutice prin contrabandă.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 septembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat, fiind menținută sentința primei instanțe.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei cu referire la latura penală, just a încadrat acțiunile inculpaților Gargalîc Mihail și Tumba Vladimir ca constituind o faptă penală prevăzută de art. 27, 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal, adică tentativa de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, prin nedeclararea în documentele vamale, săvârșite de mai multe persoane, în proporții deosebit de mari, care nu și-a produs efectul din cauze independente de voința făptuitorului. Așa cum, aceștia în prima instanță au recunoscut vina în cele comise.

Instanța de apel a menționat că aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu prin coroborare, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, potrivit căruia, „fiecare probă necesită să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor”.

Instanța de apel a notat că, prin apelul depus de către procuror, s-a evidențiat că acesta nu contestă circumstanțele de fapt constatate de instanța de fond și nici calificarea faptei imputate, dar este rezervat asupra individualizării pedepsei penale de către instanța de fond, pe care o consideră nejustificat de blândă. La fel, nu este de acord cu faptul că automobilul de model „Xxxxx”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, nu a fost supus confiscării speciale, de către instanța de fond, prin sentința pronunțată la 25.11.2016.

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate și nici n-au fost audiate persoanele ce au dat declarații în prima instanță, așa cum nu au fost contestate declarațiile acestora și părțile nu au formulat astfel de cereri.

Instanța de apel a conchis că cauza a fost examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală așa cum, inculpații Gargalîc Mihail și Tumba Vladimir au depus cerere de examinare a cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f.d.248, vol. I), declarând că recunosc săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu. Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Cahul din 18.11.2016 a fost admisă cererea inculpaților și s-a dispus judecarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f.d.269-270, vol. I).

Instanța de apel a relatat că practica judiciară națională este generalizată în aspectul că „împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată, părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputînd renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate. În situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod

de procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță”.

Instanța de apel a constatat că la judecarea cauzei instanța de fond corect a examinat și acceptat cererea inculpaților Gargalîc Mihail și Tumba Vladimir privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că din probele administrate rezultă că, fapta inculpaților este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpaților pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală. Just a apreciat prima instanță că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că, fapta a avut loc și a fost săvârșită de către inculpații Gargalîc Mihail și Tumba Vladimir în circumstanțele descrise mai sus. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței de către instanța de fond, acțiunile acestora corect au fost calificate în baza art. 27, 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal. Mai mult ca atât, și la stabilirea și individualizarea pedepsei pentru inculpații Gargalîc Mihail și Tumba Vladimir, prima instanță nu a admis abateri de la criteriile de individualizare a pedepsei, așa cum invocă procurorul în apelul depus.

Instanța de apel a menționat faptul că prima instanță la emiterea sentinței corect a stabilit pedeapsa inculpaților, fiind respectate în acest sens și prevederile art. 61 Cod penal, „(1) pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor”.

Instanța de apel a menționat că prima instanță stabilindu-le inculpaților pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, fiecareia, a ținut cont și de faptul că instanța de judecată stabilește pedeapsa echitabilă în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă - până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

Instanța de apel a reținut că inculpații Gargalîc Mihail și Tumba Vladimir se află pentru prima dată pe banca acuzaților, fapt ce rezultă din revendicările eliberate pe numele acestora; infracțiunea săvârșită de aceștia, raportată la prevederile art. 16 alin. (4) Cod penal, face parte din categoria celor grave; inculpații în ședința de judecată a instanței de fond au recunoscut vinovăția și au solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale. La fel, s-a ținut cont și de

căința sinceră a inculpaților în săvârșirea infracțiunii, de comportamentul inculpaților în timpul și după comiterea infracțiunii, aceștia la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, sunt căsătoriți și fiecare din ei au câte trei copii minori la întreținere (f.d.62; 64-67; 109-113, vol. I).

Mai mult ca atât, la stabilirea pedepsei instanța de fond a pus accent și pe prevederile art. 81 alin. (3) Cod penal, potrivit căruia „mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată”.

Instanța de apel a conchis că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice, nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Astfel, apreciind influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpaților, instanța de apel a reținut că just instanța de fond a constatat faptul că corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă și fără executarea reală a pedepsei stabilite, găsind de cuviință suspendarea executării acestei pedepse în condițiile art. 90 Cod penal, cu stabilirea unui termen de probațiune de 2 ani. Instanța de apel a considerat că anume pedeapsa stabilită duce la realizarea scopului prevăzut de art. 61 Cod penal așa cum, această pedeapsă are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpaților, cât și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpaților, cât și a altor persoane. Or, restabilirea echității sociale reprezintă o valoare supremă în societate și este garantată de art. 1 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova.

Instanța de apel a menționat că în asemenea circumstanțe, rezultă netemeinicia argumentelor apelantului invocate în acest sens, precum că pedeapsa stabilită ar fi una prea blândă, fapt ce duce la necesitatea respingerii acestora ca fiind neîntemeiate.

În ceea ce privește argumentul procurorului, referitor la necesitatea confiscării speciale a automobilului de model „Xxxxx”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, instanța de apel a notat că instanța de fond corect a aplicat în acest sens prevederile art. 106 Cod penal, hotărând restituirea acestuia proprietarului. Așa cum, mijlocul de transport menționat nu aparține inculpatului Gargalîc Mihail, dar nici lui Tumba Vladimir, proprietarul acestui automobil fiind Sarandi Stepan (f.d.17-18, vol. I).

S-a notat faptul că nici la examinarea cauzei în fond și nici în instanța de apel nu a fost prezentată evaluarea automobilului de model „Xxxxx”, cu numărul de înmatriculare xxxxx. Evaluare ce i-ar oferi instanței posibilitatea de a putea confisca contravaloarea automobilului, la caz însă nu se cunoaște valoarea automobilului de model „Xxxxx”, cu numărul de înmatriculare xxxxx deoarece, nu au fost prezentate date privind evaluarea acesteia.

Instanța de apel a menționat și faptul că proprietarul acestui automobil este Sarandi Stepan (f.d.17-18, vol. I), despre care procurorul nu a prezentat probe și nici nu a invocat că proprietarul Sarandi Stepan ar fi cunoscut despre scopul infracțional al utilizării automobilului de către inculpații Gargalîc Mihail și Tumba Vladimir și

prin confiscarea specială a mașinii date, aceasta ar duce la tolerarea unei ingerințe în dreptul de proprietate a lui Sarandi Stepan, prevăzut de art. 1 paragraf 1 al Protocolului 1 al Convenției CEDO, „orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale”. Mai mult ca atât, și la art. 46 din Constituția Republicii Moldova este stipulat că „(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate. (2) Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire. (3) Avera dobîndită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobîndirii se prezumă. (4) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii. (5) Dreptul de proprietate privată obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului înconjurător și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii, revin proprietarului. (6) Dreptul la moștenire a proprietății private este garantat”.

Așa cum, automobilul de model „Xxxxx”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, nu este proprietatea inculpaților Gargalîc Mihail și Tumba Vladimir, ci proprietatea altei persoane - Sarandi Stepan, nefiind prezentate probe întru demonstrarea contrariului, instanța de fond corect a procedat prin neconfiscarea acestuia, nu a fost prezentat un contract de vânzare – cumpărare, din care să rezulte că vre-unul dintre inculpați a dobîndit cu titlu de proprietate și este proprietarul automobilului al cărui confiscare se solicită, materialele dosarului nedemonstrînd faptul că inculpatul Gargalîc Mihail sau Tumba Vladimir deține acest automobil cu drept de proprietate, și, dacă ar fi supus confiscării speciale, aceasta ar duce la tolerarea unei ingerințe în dreptul de proprietate a lui Sarandi Stepan, potrivit prevederilor art. 1 paragraf 1 al Protocolului 1 al Convenției CEDO. Mai mult ca atât, evaluarea mașinii menționate nu a fost efectuată, fapt ce demonstrează imposibilitatea confiscării contravalorii acesteia, or, instanța de judecată nu este abilitată în evaluarea bunurilor pretinse a fi confiscate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală - hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: pct. 6) hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- soluția instanțelor de judecată cu privire la stabilirea pedepsei inculpaților este neîntemeiată. În cadrul procesului penal a fost admisă cererea inculpaților Gargalîc Mihail și Tumba Vladimir privind examinarea cauzei în ordinea art. 364¹ Cod de

procedură penală și instanța de fond a stabilit pedeapsa inculpaților în baza art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, art.75, 77, 81 și 248 alin.(5) Cod penal;

- însă, instanța de fond aplicând prevederile art. 90 Cod penal, în primul rînd, nu a ținut cont de scopurile pedepsei penale și anume: de faptul că pedeapsa penală fiind aplicată contribuie la stabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni; în al doilea rînd, instanța de fond a motivat aplicarea pedepsei penale doar prin următoarele: „De rînd cu aceasta, la individualizarea pedepsei inculpaților, instanța de judecată ajunge la concluzia că nu este rațional ca aceștia să execute real pedeapsa închisorii stabilită și dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei și stabilirea termenului de probă pe un termen de 2 (doi) ani.”;

- astfel, se constată că instanța de fond nu a motivat aplicarea în privința inculpaților a prevederilor art.90 Cod penal și nu au fost corect aplicate prevederile pct. 18 din Hotărîrea Plenului CSJ din 11.11.2013, nr.8 - „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, că la adoptarea sentinței, individualizînd pedeapsa, instanța de judecată este obligată să indice motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală;

- mai mult ca atît, potrivit pct. 10 din Hotărîrea Plenului CSJ nr.8 din 11.11.2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”- În cazul în care instanța de judecată a constatat circumstanțe atenuante și a redus pedeapsa, după caz pînă la minim, aceste circumstanțe nu mai pot servi temei de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal, deoarece ar însemna că aceleleași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică;

- pct. 17 din Hotărîrea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 - Instanțele trebuie să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvîrșit infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave, în special în ipoteza pluralității de făptuitori, precum grupul criminal organizat și organizația criminală;

- adică, în cazul inculpaților, fără prezența circumstanțelor atenuante, doar bazîndu-se pe datele despre persoana inculpatului, instanța de apel totuși a redus pedeapsa pînă la minim, și totodată a întemeiat aplicarea art.90 Cod penal pe aceleași date, în realitate acordîndu-le o dublă valență juridică;

- instanța de apel nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, ceea ce denotă ineficiența condamnării la pedepse minime cu închisoare, cu privarea de permis și cu termen minim de probă;

- totodată, instanțele de judecată la adoptarea hotărîrilor au ignorat prevederile art.106 alin.(2) lit. a) Cod penal, care prevede confiscarea specială a bunurilor utilizate la comiterea infracțiunii, refuzînd în acest sens solicitarea de a confisca mijlocul de transport folosit de inculpați la transportarea lotului de produse farmaceutice prin contrabandă;

- automobilul „Xxxxx”, cu numărul de înmatriculare xxxxx trebuie să fie confiscat, deoarece din probele cercetate conform art.364¹ Cod de procedură penală a fost folosit de către Gargalic Mihail și Tumba Vladimir la comiterea infracțiunii. Articolul 106 alin.(2) lit. a) Cod penal stipulează că, sînt supuse confiscării speciale bunurile: utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, recursul procurorului fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, în sensul că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificînd legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele din recurs, invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentînd în acest context următoarele.

Referitor la temeiul invocat de recurent prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal îl consideră declarativ și neîntemeiat, menționînd că în prezenta speță instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, hotărârea adoptată cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la caz, la respingerea apelului declarat de către procurorul Gropa Maxim, ca nefondat, fiind menținută sentința primei instanțe fără modificări.

Cît ține de temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul neîntemeiat, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa (f. d. 57-58, vol. II) corect și-a motivat soluția, la aplicarea pedepsei, ținînd cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute

de art. 75 Cod penal, a luat corect în considerare, gravitatea infracțiunii săvârșite, care este gravă, precum și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a redus corect pedeapsa în conformitate cu prevederile alin. (8) al aceluiași articol.

Totodată, Colegiul penal reține că instanța de apel, corect a adoptat soluția în cauza dată în temeiul art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, a menținut sentința primei instanțe, prin care s-a stabilit pedeapsa echitabilă aplicată inculpaților Gargalîc Mihail și Tumba Vladimir, în limitele sancțiunii, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art. 90 Cod penal.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la ilegalitatea deciziei, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în prezenta decizie (pct. 4.1) și f. d. 57-58, vol. II, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Referitor la motivul invocat de recurent precum că „*instanța de fond nu a motivat aplicarea în privința inculpaților a prevederilor art.90 Cod penal și nu au fost corect aplicate prevederile pct. 18 din Hotărârea Plenului CSJ din 11.11.2013, nr.8 - „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează că instanța de apel corect a reținut că inculpații Gargalîc Mihail și Tumba Vladimir se află pentru prima dată pe banca acuzaților, infracțiunea săvârșită de aceștia, conform prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, face parte din categoria celor grave, inculpații în ședința de judecată a instanței de fond au recunoscut vinovăția și au solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, inculpații s-au căit sincer în săvârșirea infracțiunii, s-a ținut cont de comportamentul inculpaților în timpul și după comiterea infracțiunii, aceștia la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, sunt căsătoriți și fiecare din ei au câte trei copii minori la întreținere (f.d.62; 64-67; 109-113, vol. I).

Cu privire la argumentul invocat, precum că „în cazul inculpaților, fără prezența circumstanțelor atenuante, doar bazându-se pe datele despre persoana inculpatului, instanța de apel totuși a redus pedeapsa pînă la minim, și totodată a întemeiat aplicarea art.90 Cod penal pe aceleași date, în realitate acordîndu-le o dublă valență juridică” Colegiul penal consideră că este opinia subiectivă a recurentului, or, art. 248 alin. (5) Cod penal prevede ca pedeapsă închisoare de la 3 la 10 ani. Dat fiind faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, atunci 1/3 din minimul de pedeapsă este 2 ani și nu 3 ani cum invocă procurorul. Prin urmare, instanța de apel a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, aplicînd pedeapsa inculpaților corect.

Referitor la argumentul invocat de recurent precum că „*instanțele de judecată au refuzat solicitarea de a confisca mijlocul de transport folosit de inculpați la*

transportarea lotului de produse farmaceutice prin contrabandă”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează că proprietarul acestui automobil este Sarandi Stepan (f.d.17-18, vol. I), despre care procurorul nu a prezentat probe și nici nu a invocat că proprietarul Sarandi Stepan ar fi cunoscut despre scopul infracțional al utilizării automobilului de către inculpații Gargalîc Mihail și Tumba Vladimir și prin confiscarea specială a mașinii date, aceasta ar duce la tolerarea unei ingerințe în dreptul de proprietate a lui Sarandi Stepan, prevăzut de art. 1 paragraf 1 al Protocolului 1 al Convenției CEDO, potrivit căruia „orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale”.

Astfel, deoarece automobilul de model „Xxxxx”, cu numărul de înmatriculare xxxxxx, nu este proprietatea inculpaților Gargalîc Mihail și Tumba Vladimir, ci proprietatea altei persoane - Sarandi Stepan (f. d. 17-18, vol. I), nefiind prezentate probe întru demonstrarea contrariului, instanța de fond corect a procedat prin neconfiscarea acestuia, nu a fost prezentat un contract de vânzare – cumpărare, din care să rezulte că vre-unul dintre inculpați a dobândit cu titlu de proprietate și este proprietarul automobilului al cărui confiscare se solicită, materialele dosarului nedemonstrând faptul că inculpatul Gargalîc Mihail sau Tumba Vladimir deține acest automobil cu drept de proprietate, și, prin urmare Colegiul penal consideră neîntemeiate criticile recurentului asupra acestui fapt . Mai mult ca atât, evaluarea mașinii menționate nu a fost efectuată, fapt ce demonstrează imposibilitatea confiscării contravalorii acesteia, or, instanța de judecată nu este abilitată în evaluarea bunurilor pretinse a fi confiscate.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală invocate de procuror, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în speța dată, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 septembrie 2017, în cauza penală privindu-i pe **Gargalîc Mihail Xxxxx și Tumba Vladimir Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 februarie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin